

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka, Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 9**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 51 C 281/2010, o zaplacení částky 11 761 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **EMTC - Czech a.s.**, se sídlem Pod Krejčárkem 975, Praha 3, IČ: 27096661, zastoupené Mgr. Františkem Mészárosem, advokátem se sídlem Pod novým lesem 127/44, Praha 6, a žalovaného **V. H.**

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 51 C 281/2010, o zaplacení částky 11 761 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 11. 2012, č. j. 51 C 281/2010 - 22, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č. j. 39 Co 82/2013 - 33, **se zrušují.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 9. 4. 2014 zvláštnímu senátu se Český telekomunikační úřad (dále „ČTÚ“) domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o rozhodování některých kompetenčních sporů“), mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 9 ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 51 C 281/2010, o zaplacení částky 11 761 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně podala u Obvodního soudu pro Prahu 9 dne 4. 10. 2010 návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, prostřednictvím něhož nárokovala vůči žalovanému částku 11 761 Kč s příslušenstvím. Žalobkyně měla uzavřít se společností T-Mobile Czech Republic a. s. (dále jen „společnost T-Mobile“) rámcovou smlouvu o službách elektronických komunikací a o prodeji komunikačních zařízení a jejich příslušenství, na jejímž základě žalobkyně umožňuje třetím osobám ve smluvním vztahu k ní sjednání zvýhodněných podmínek při uzavírání účastnických smluv a poskytování služeb elektronických komunikací. Podle čl. 3.4 této smlouvy se žalobkyně zavazuje uspokojit společnost T-Mobile, pokud osoba, která odebírala telekomunikační služby na základě zvýhodněné účastnické smlouvy uzavřené v režimu výše zmíněné rámcové smlouvy, nesplní své peněžité závazky vůči společnosti T-Mobile. Žalobkyně se tak stává ručitelem za peněžité závazky těchto osob. Žalovaný je právě takovou osobou, neboť

v období od 1. 11. 2009 do 31. 3. 2010 odebral od společnosti T-Mobile telekomunikační služby o celkové ceně 11 761 Kč, které však neuhradil. Společnost T-Mobile uplatnila svůj nárok vůči žalobkyni, která částku zaplatila. Žalobkyně následně požadovala po žalovaném zaplacení této částky, žalovaný si však dopis s touto výzvou nevyzvedl a do podání žaloby částku neuhradil. Proto žalobkyně navrhla, aby Obvodní soud pro Prahu 9 vydal platební rozkaz, eventuálně rozsudek, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit předmětnou částku s příslušenstvím.

Obvodní soud pro Prahu 9 usnesením ze dne 30. 11. 2012, č. j. 51 C 281/2010 - 22, řízení zastavil a rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena ČTÚ. Podle obvodního soudu se žalobkyně domáhá na žalovaném předmětné částky z titulu nezaplacení ceny za telefonické hovory uskutečněné žalovaným v roce 2009 a 2010 a dospěl k závěru, že k projednání a rozhodnutí věci nemají pravomoc soudy (§ 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád), ale ČTÚ podle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích). Změna v osobě věřitele v důsledku postoupení pohledávky nemění podstatu závazku a charakteru sporu, a nemá tedy vliv na pravomoc ČTÚ k projednání a rozhodnutí věci.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, neboť měla za to, že nejsou splněny předpoklady pro založení pravomoci ČTÚ věc rozhodnout. Žalobkyně sama nikdy neposkytovala telekomunikační služby a žalovaný není ve vztahu k žalobkyni uživatelem veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 27. 3. 2013, č. j. 39 Co 82/2013 - 33, usnesení obvodního soudu potvrdil. Osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích je společnost T-Mobile. Podle věty druhé tohoto ustanovení rozhoduje ČTÚ spory i v případech, kdy došlo ke změně v osobě, zejména postoupení pohledávky, převzetí dluhu či přistoupení k závazku. Proto má ČTÚ pravomoc předmětnou věc rozhodnout podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Městský soud svůj závěr opřel i o usnesení zvláštního senátu ze dne 20. 6. 2012, č. j. Konf 5/2011 - 12 (všechna rozhodnutí zvláštního senátu uvedená v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz), podle něhož je pravomoc ČTÚ rozhodnout spor založena rovněž i v případech, ve kterých sice budou účastníky osoby odlišné od osob uvedených v § 129 odst. 1 větě první zákona o elektronických komunikacích, k jejich účastenství však dojde na základě změny závazku v osobě věřitele či dlužníka; to vše za předpokladu, že spor mezi původními účastníky sporu byl ČTÚ oprávněn rozhodnout.

Dne 9. 4. 2014 podal ČTÚ k zvláštnímu senátu návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu. Svůj návrh odůvodňuje tím, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, případně o ujednáních na ně úzce navazujících. Podle ČTÚ nedošlo v dané věci ke změně subjektů v předmětném závazkovém vztahu, kterou má na mysli § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích. Na ručení upravené rámcovou smlouvou mezi žalobkyní a společností T-Mobile nelze nahlížet jako na změnu v subjektech právního vztahu, neboť funkce ručení je zcela odlišná. Jedná se o jeden z prostředků zajištění, jejichž smyslem je obecně posílit v právním vztahu postavení věřitele vůči dlužníkovi. Konkrétně ručení je právní vztah mezi věřitelem a ručitelem, jímž je osoba odlišná od dlužníka, kdy v případě, že dlužník neuspokojí svou pohledávku vůči věřiteli, je povinen tuto pohledávku vůči věřiteli uspokojit ručitel. ČTÚ proto navrhuje, aby zvláštní senát rozhodl, že příslušným vydat rozhodnutí v této věci je soud a aby usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 11. 2012, č. j. 51 C 281/2010 - 22, a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č. j. 39 Co 82/2013 - 33, zrušil.

Zvláštní senát dospěl k řešení vzniklého kompetenčního sporu následovně:

Obvodní soud pro Prahu 9 v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor ve smyslu § 1 odst. 2 věty druhé zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů, k jehož projednání a rozhodnutí je zvláštní senát tímto zákonem povolán.

Totožnou otázkou se zvláštní senát již zabýval v usnesení ze dne 27. 7. 2011, č. j. Konf 40/2011 - 17 (dokonce se jednalo o stejnou žalobkyni a stejnou rámcovou smlouvu, pouze jiného žalovaného), ve kterém dospěl k závěru, že příslušným vydat k rozhodnutí o žalobě je soud. Zvláštní senát svůj závěr odůvodnil tím, že v posuzovaném případě nedošlo ke změně závazku v osobě věřitele, ale k tomu, že pohledávka z hlavního závazku dlužníka (zaplatit poskytovateli cenu za služby elektronických komunikací) zanikla jejím splněním žalobkyní; spolu se zánikem pohledávky pak zanikla rovněž pravomoc ČTÚ rozhodovat související spor. Žalobkyni splněním dluhu poskytovateli naopak vznikl „nový“ nárok na peněžní plnění vůči žalovanému plynoucí z ručitelského vztahu podle obchodního zákoníku; podstatou pohledávky žalobkyně není zaplacení ceny za služby elektronických komunikací, ale náhrada v rozsahu poskytnutého plnění věřiteli. Od posuzované věci je pak nutno odlišit dříve judikované případy cese (např. postoupení pohledávky) jejichž podstatou je, že nezanikla pohledávka původně vzniklá mezi osobou vykonávající komunikační činnost a osobou účastníka příp. uživatele.

Ve sporu žalobkyně a žalovaného jde tedy o spor o nově vzniklý nárok, jenž je nárokem soukromoprávním, k jehož rozhodnutí je příslušný soud v občanském soudním řízení, neboť podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, soudy rozhodují spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Ke stejnému závěru (od kterého nemá zvláštní senát v nyní posuzovaném případě důvod se odchylovat) dospěl zvláštní senát v usnesení ze dne 27. 6. 2013, č. j. Konf 64/2012 - 16, ze dne 20. 4. 2011, č. j. Konf 22/2011 - 11, a ze dne 30. 3. 2011, č. j. Konf 71/2010 - 22.

Zvláštní senát proto vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů; výrok I). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 tohoto zákona zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 30. 11. 2012, č. j. 51 C 281/2010 - 22, a navazující usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č. j. 39 Co 82/2013 - 33.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 9 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. 8. 2014

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu